

පළ හෙළ

පි දි හෙ ද ස

පණ්ණින සිංහලාණිකාවු කතාවේ
සබමම ජොතිපාල ඤාණානන්ද නිසා
මහාසම්මිත පාදයන් විසින්.
සම්ප්‍රකාශකරණලදි

—00—

වැලිකොට

විදේශිකාස පරිවේණික
උත්සාහකරණානන්ද සංස්කෘතික
නාසකසම්පාදකයන්ගේ සමාජය

බණ්ඩරමුල්ලේ

අමරසිංහනිසා සම්පත්විසින්
සත්ත ලිපික ලදි

කෙතෙක් විරුද්ධතාවු ගෞරවනීය
ඇතිමත් ගුණරත්නානන්ද විනිශ්චයකාර ධුරන්ධර
රජවංශ ල මුද්‍රිතයන්ගේ සත් විසින් පිළිගත්තාලදි
ඇම්. ඒ. ඩී. සිල්වා වන මාමිසින්

වැලිකොට

පිදකරන්නාකර මුද්‍රිත සත්තාලයෙන්
අභිමුඛස්වකලදි

ශ්‍රී. ඩබ්. ටී. 2433

පි ද මහ ද ස.

—0*0*0—

පණ්ණාසක සිංහලානුකූල

කතාව

සබ්බසංඝරාජ සංඝරාජානන්ද නිකාය

මහාචාර්ය චර පාදයන් විසින්

සම්පූර්ණ කරන ලදී.

—000—

වැලි නොව

විජේරාජාස පරිවේණාදි පති

ඉන්ද්‍රානිපතිමහානිකායානුකූල සංඝරාජානන්ද නිකාය

සායන සාමාජිකයන්ගේ

සම්පූර්ණ

සම්පූර්ණයෙන්

අමරසිංහ නිකාය සාමාජික

විසින්

සම්පූර්ණ කරන ලදී.

—00000—

ආම්. ඒ. ඩී. සිල්වා වන මා විසින්

වැලි නොව

විද්‍යානුකූලාකාර මුද්‍රා සම්පාදනය

අවසරයෙන් ලදී.

—0*0—

ශ්‍රී. බු. ව. 2433.

විලාපිකාව

—0*0—

පදනෙදස—මේ මානව මානව ජනතරණ ගුණවත්ත මානව කතාවේ සම්මත රෝගීපාල සැලැස්මකි. නිසා ම භාෂාවේ පාදයන් පිළිගත් සංග්‍රහ කරණ ලද්දකි—

මේ ආමිත්‍ර ත්‍රිවිධතා වූ බවට යෙදියද සත්‍යය නිසා සැලකිය යුතු මානව සංස්කෘතිය නා නා භාෂාවන්හිදී ජනප්‍රිය බිහිවී ඇති අනෙක සාහසිකයන්හිදී අනිසා පවුළුවක් ඇති වූ කෙරෙහි—

අමරපුර වංශය පළමුකොටම ලක්දිව පිහිටුවූ “සැණ පිටල නිසා,, මහාසංඝ නායකයා වීර පාදයන්ගේ සිසු වූ බේරාදිමේ “බමමාධාර නිසා,, නායකයා වීර පාදයන්ගේ ප්‍රධාන සිසුයෝ මේ ස්වාමිත්‍රමය—

මේ ස්වාමිත්‍රවර්ධනවිනයාදිය උද්ග්‍රහණය කිරීමේ නිසා වාසි වූ සේ බෝවල “බමමානන්ද,, නායකයා වීර පාදයන් වහන්සේගේ—

මේ නායකයා වීර පාදයන්ගේ වර්ධනවිනයාදිය මනාසේ උගත් සිසුයා මුත් වහන්සේමය—මේ ස්වාමිත්‍රව එක්දිනක් තුළ ශ්‍රේෂ්ඨ සිසු ගණනාවක් මැති ගණනක් බාරණ සවන ශුභ අනන්තයක් ඇතිව තිබුණේය—

මේ නායකයා වීර පාදයන් ලග ඉගෙන ගන්නා කාලයෙහි “ගුණශ්‍රේෂ්ඨ,, ගුණවත් එක දවසක් අතරේම මේ ස්වාමිත්‍ර පාවම් කොට නිම කළේය—

මේ ස්වාමිත්‍රගේ දැක්ම සුදුසු එක්තරා මන්ත්‍රියෙක් නමන්ගේ නිසි අදහසක් අරභයා නුගත් වනලෙස නායකයා වීර පාදයන්ට බලවත් ලෙස කියා සිටියේය—

එකල්හි නායකයා වීරයෝ ඒ මන්ත්‍රියාට මෙසේ කී වේදය—මට සිංහ නෙල් විකක් ලැබී වත්කොට නැතිව රහරන් භාජනයක් මෙතෙක් කල්ම සොයමින් පිසූ නුමුත් ආලාබුණේය—සිංහනෙල් රන් බඳනෙක්හි මුත් අත් බඳනක වත්කිරීම අනුචිතයි—දැන් වනාහී රන් බඳනක් ලැබී තිබේ—

ඒරත්වදහෙතිමි මතෙසිංහනෙත්‍රිකමත්තර නවමිසිති
 භාසිංහනෙත්‍රොපමාවදක්වමත්ඉමිසමාමිත්තේ සත්පුරුෂ
 භාවයපුකාශකොටඵනැත්තටත්නමත්තෙත්තුවලයේරැසී,
 මිත්තමිතිහසදහොසෙත්තාඤ්ඤාත්තදඋද්භූතණසකරවුහ-
 ඉත් පසු එක් දිනක් සවස නායක සභිරයන්ට වදිනු
 පිණිස මේසමාමිත්තයන් පැමිණිකල අද අමුතුවෙන්ශෙලා
 සත් බැඳ බුදුන් වදු වපි නියොග කල කල්හි එකෙ
 සෙණ්ඩු ශෙලාකයක් බැඳ සිටා බුදුන්ට නමස්කාර ක
 ලෝ—ඒශෙලාකය මෙසේයි—

මුතුනු නැඟින පුරුහුදි සුරෙහු බාසෙඳු රත් වඳුනියාමි
 සද මුනිහුසස පද රවිනු මමුඳුහක්නන පුණ්හිං කරෙමි.
 නමත් සිෂ්‍යයන්ගේ ව්‍යක්තභාවය දුටු නායක සභිර
 යෝ අධිකප්‍රීතියට පැමිණ බොහෝසේ ආදර බුහුමන් කී
 ර්මෙන් ශබ්ද ශාඤ්ඤා ඉගැන්වීම් ආදියෙන් සංග්‍රහ කළෝ
 යි—මෙසේ මේ සමාමිත්තයෝ ආවායසීවර යත්තේසිත්තෙ
 භවනාලෙස ඉතෙණ අසනාය ව්‍යක්තයෙන්ව අතසෙහි පූ
 භවත්තද්වයාමෙන් දෙශදෙශානතරයන්හිප්‍රකටවවිසුහ—
 මේ සමාමිත්තයන්ටවැසිපසුපාතකමක් යොමැති උගත් පු
 සිඬ වැලිහොට “සාලමොන්ද සොසිසා, නොටමුණේකමි
 කානම් මහත්මයාවිසින් මේසමාමිත්තයන්ගේ සමත්කමගැ
 භූපුපුණ්ණයකටපිළිතුරු වශයෙන් ඒ වේලෙහිම කවිය
 කලියා දෙනලදි—ඒකව මෙසේයි—

අ හා උත් සනට සගමොක් සැප දෙව	න
ච හා ලැබගන්ඩනිසි මුනිදම් දෙස	න
ක හා වේ සමිදුමිස සමහෙක් දෙව	න
මෙහා නැත මිතුරෙ අපදත්තා වෙති	න

“සාසනවංසදීප-සිමාලක්ඛණ දීපනී, ආදි ග්‍රන්ථකලාපි
 ආවායසී විමලසාර නිසා නායකසභිර පාදයන්වහන්සේද
 නිරූපනි රත්නා කර—මුඛ මහාදීපනී අභිව්‍යාචනා-
 ඵකසචරකොස අභිව්‍යාචනාණදි ග්‍රන්ථ රහසක් කලාපු

අපආලායෙහි නිවහන්සේ සේ අලාභී වූ රත්දෙණි පුරාණ මහාමහාමිත්ත මහාසංඝරාජයන් වහන්සේද මේ ස්වාමීන්ද්‍රයන්ගේ ප්‍රධාන ශිෂ්‍යයෝ වූහ—මේ ශිෂ්‍යයන් ශිෂ්‍යයන්ගේ ප්‍රමාණයෙන් මේ ස්වාමීන්ද්‍රයන්ගේ උගත් කමේ ප්‍රමාණය මෙන් දුරට වැටහේමය—මේ ස්වාමීන්ද්‍රයන්ගේ ජීවිත කාලය මුළු කාලය කරවන්නට පටන් ගෙන තිබෙන හෙයින් බෙහෙවින් ක්‍රියා වන්නා කාරවුද?—මේ ග්‍රන්ථය බාලයන්ට පහසුවෙන් ව්‍යාකරණය කරවනු ලැබීම මේ ස්වාමීන්ද්‍රයන් විසින් ගලපන ලද දේය—මෙහි දක්වා තිබෙන ගාථා සමහරක් මාගධි ව්‍යාකරණ පොත් වලින් ගෙන තිබෙන බවද සමහරක් සංස්කෘත ශෛලික වලින් පෙරලා තිබෙන බවද හැඟේ—

මේ ග්‍රන්ථය වරක් හිමි බාහු පාඨාදිය පුත්‍රයා කරවූ නැතහොත් අප්පරාමරයෙහි සම්මිච්චරා ශිෂ්‍යයන්ට පුත්‍රයා කරවනි—මෙය පුත්‍රයා කරණ ශිෂ්‍යයන්ට කදිම පටුනක් ලැබීම නිසා නමය—මීට කවුරුත් විසින්ද ලියන ලද සන්නයක් ඇතත් එයින් අඩු නිසායන්ගේ අතිමහා සිංහ නොවන හෙයින් එයින් උච්ඡින්නා නැත උපුටා ගෙන නවත්වා ගෙන තිබෙන වැදගත් කරුණු ඇතුළත් කොට බාලයන්ගේ වාණිස සඳහා අප විසින් මේ සන්නය ලියන ලදි—නවත් මෙහි බොහෝ ගාථා වල අදහස් ඇති සංස්කෘත ව්‍යාකරණයේ ශෛලිකයන් පාහින් නොවී ලකුණු වලින් පෙන්වා ඇත—

- මේ ස්වාමීන්ද්‍රයන් විසින් සංග්‍රහ කරණ ලද සංස්කෘත පද හෙදයද ව්‍යාකරණය සහිතව මුද්‍රණය කර අවසාන වෙන්ට ගොස් තිබෙන බවද දන්වමු—මේ සඳහා අප අලාභයෙහි නිවහන්සේ වහන්සේගෙන් අධාර ලැබුණු බවද නොමසුරුව මතක් කරමින—මෙහි අපගේ ප්‍රමාද දියෙන් වූ යම් යම් දෝෂ ඇතත් සමාධි භජනය කිරීමෙන් නිර්දෝෂාධීය ම සලකා කඩිනම් අශිංසනය කරමින—

ගනව්‍ය දේශන කව්‍ය

—0*0—

1. පදහෙද විදුං බුබුං, පදහෙද පකාසකං
බුබුං අරිස සංකසාව, නිමසසිභා පදපදං.
2. සුරමෙ ජගති බතනෙ, සුපථාගමෙ පතිට්ඨිතෙ
විජේතාසොති පසුසුතෙ, පරිවේණාධිසාමිනං.
3. සංඛමු විනයෙ වෙව, භාසාසු සත්‍යානාදිසු
අතිව පවුනං පනතං, සුසග්ග නිභ නිබ්බි.
4. උකනට්ඨාදි මහාතිස්සා, රියවංස ධජවිනයං
සුභතිලක අසුසුඛං, පණමිනිගරුසුඛ මෙ.
5. සප්පසුසු මුඛමාලොන, සිකඛා කාමෙන සාධුතා
සංඛමු ජොතිපාලෙන, ගරුපාවර්ගෙන මෙ.
6. සුභානඤ්ඤ සමසුඤ්ඤ, මහාථේරෙන ධම්මා
කතස්ස පදහෙදස්ස, බාලස් වුඤ්ඤා.
7. මමාවරිය මිනෙතන, විසුඤ්ඤා කතවෙදිනා
පසුසුතිස්ස සමාබ්‍යසන, ථේරෙන අනිශ්චිතො.
8. මති වුඤ්ඤා සාරං, ස මාද්‍ය නනො නනො
ව්‍යාඛ්‍යානං දිප්පාසාය, කරස්සාමි යථා බලං.

සත්‍යයනිත

ප ද භ ද ය.

—0*0—

නාමා භාස සහවතො අරහතො
ය වො ස මි බ්බ සා.

1. පදං චතුර්විධං වුත්තං, නාමාඛතනොපසන්නජං.
නිපාතජ්ඣව නඤ්ඤාභි, අසොඛල්ලවහිබාවති*.

1. නාම, නාමපදය; ආඛතන, ආඛතන පදය; උපසන්නජං, උපසන්නයෙන් උපන් පදය; නිපාතජ්ඣව, නිපාතයෙන් උපන් පදය දෙක; පදං, පදයනෙම; චතුර්විධං, සිම්මාදැරුම් සිමි; නඤ්ඤාභි, ඒපදය දෙකින් විසින්; වුත්තං, කියන ලද්දේය, අසො, අසාය; ඛල්ල, ඛල්ලය; අභි, අභිය; බාවති, බාවතිසි වේ—අසො, අසාවනෙම; ඛල්ල, එකානන යෙන්; අභි, මනාකොට; බාවති, ද්‍රවසි.

• (බෙති “අසො,, යනු නාමපදය, “ඛල්ල,, යනු නිපාතපදය, “අභි,, යනු උපසන්නපදය “බාවති,, යනු ආඛතන ක්‍රියාපදය—“පජ්ජනෙ අනොගමසතෙ එතෙනාහි පදං,, (පදගතිමිති) එතෙන, මේකරණකොට ගෙණ; අනො, අහිමනෙම; ප

* පදං චතුර්විධං ප්‍රොක්තං, නාමාඛතනොපසන්නජං
නිපාතජ්ඣව යබ්දභෙද, රථො ඛල්ලවහි බාවති.

2. සං සබ්බ ච්චනං සබ්බං, ලිඛිතං සබ්බං චිත්තනී යං

නං සබ්බාභේ නමනනො, පිදුං නාමනනී නබ්බිදු*

ජ්ඣෙය්යිසේසි, ගමනෙන ඉති, දන්තාලාභේ නුදී; පදං, පද
නමි—“අභේ භමනිති නාමං, (නමනමනෙ) අභේ, අනික
න්කුණ; නමනි ඉති, නැමේනුදී; නාමං, නාමනමි—“ක්‍රී
සං ආබ්‍යාසනීති ආබ්‍යාසනො, ,, (ආ පුබ්බො ධ්‍යාපකථනෙ)
ක්‍රීයං, (ගමනපවනාදි) ක්‍රීයාව, ආබ්‍යාසනී ඉති, කියානුදී;
ආබ්‍යාසනො, ආබ්‍යාසන නමි—“උපෙච්ච අභිං සජ්ඣති උ
පසග්ගො, ,, (උප පුබ්බො සජ් චිත්තග්ගෙ) උපෙච්ච, (ධාතු
න්භේ) සම්පයට පැමිණ; අනිං, අනික; සජ්ඣති ඉති, ප්‍ර
කාශ කෙරේ නුදී; උපසග්ගො, උපසග්ගනමි—“උපස
ග්ගනො ජානං උපසග්ගජං, ,, උපසග්ගනො, උපසග්ගයෙන්
ජානං, වුදේ; උපසග්ගජං, උපසග්ගජ නමි—“පද්‍යන
මාදි මජ්ඣෙකෙන නිපතීති නිපානො, ,, (නි පුබ්බො පන
පනනෙ) පද්‍යනං, පද්‍යන්භේ; ආදිමජ්ඣෙකෙන, මුල මැද
කෙළවර; නිපතී ඉති; වැටේනුදී; නිපානො, නිපානනමි—
“නිපානනො ජානං නිපානජං, ,, නිපානනො, නිපානසෙ
න්; ජානං, වුදේ; නිපානජං, නිපානජනමි)

2. යං, යමෙක් නෙම; සබ්බච්චනං, සියළු ච්චන ඇත්
තේද; යං, යමෙක් නෙම; සබ්බලිඛිතං, සියළු ලිඛිත ඇත්තේ
ද; සබ්බ චිත්තනී, සියළු චිත්තන ඇත්තේද; නං, ඒ; සබ්බ
භේ, සියළු අනිකන්කරු; නමනනො, නැමෙන හෙයින්;
නාමං ඉති, නාමයයි; නබ්බිදු, ඒ නාමය දක්නේ; පිදුං
දනිත්

(මෙහි සියළු ච්චන නමි ඒකච්චන බහුවචනයි; සියළු ලි

* යත් ත්‍රිලිඛිතං ත්‍රිච්චනං, සථාසු ච චිත්තනී සු
නමනාභේන සථාසුන්, නනකාම කච්ඡො-පිදුං.

3. නාම නාමං සබ්බ නාමං, සමාසං නිකිතං නථා

කිතනාමසො නාමසංඝාය, නාමං පඤ්චවිධං වදෙ †

භූතම් පුං සත්ථි නපුංසක ලිභුසී—සියඵ චුග්ගනිනම් පුච්චා දි විහතතිහුසී—“වුච්චති අභො ඵනොකුති වචනං; (ව ච බ්ගතනාවභො) ඵනොන, මේ කරණ කොට ගෙණ; අ භො, අභිසංගෙම; වුච්චති ඉති, කියනුලැබෙනුසී; වචනං, වචනනම—“ලිතං පරිවජනනං අභගං අවසවොති ලි ඛනං,, ලිතංසියෙසී, පරිවජනනං, පිලිසන්වු; අභගංසියෙසී අවසවොති, අවසවයනුසී; ලිඛනං, ලිඛනනම්.*—“විහජති හි විහතති,, (වි පුබ්බො භජ ජුථිකකරණෙ) විහජති ඉති, බෙදෙනුසී; විහතති, විහතනනම)

3. නාමනාමං, නාමනාමය; සබ්බනාමං, සථිනාමය, සමාසං, සමාස නාමය; නිකිතං, නිකිතනාමය; නථා, ඵයෙ ම; කිතනාමංව, කිතක නාමයෙසී; නාමසංඝාය, නාමය ද න්නාවු පණ්ණිනගෙමේ; නාමං, නාමය නෙමේ; පඤ්චවිධං, පස්වැදෑරුම් සය; වදෙ, කියන්නේය.

(මෙහි නාමනාමනම් නාමෙසී—“ඤ්චපටාදිය,, දනුව— සථිනාමනම්, ලිඛනග්ගදරන්නාවු සිත්ලන්වාවකවු සබ්බා දි නාමයෝයි “සබ්බ කතර කතම,, සතාදිය දනුව-සමාස

* ලිඛනනම් සැහවු අවසවයති “බුඛ රුකං, සතාදි ස ඛිචල ඵ සැහවු අවසවය කුමක්ද? “බුඛො රුකෙධා,, සී විහතති යෙදුකල මුලින්සිව් “බුඛ රුකං,, සත රුපය සැහව් සිව්සී, ඵ සැහවන සවහාවභාහි මුලින්සිව් රුපයසැ හවු අවසව නෙසින් ලිඛනනම් මේ—

† උඤ්ඤාද්‍යානං කාදන්තසො, නිකිතානං සමාසජම්
භබ්බානුකරණසොහි, නාම පඤ්චවිධං සමානම්—

4. සමාසො පද සම්බවො, පදානුච්ඡේද සංහිතං,
නඤ්ඤානං නාම කිතකං, බාහුපාලය සංහිතං.

නාමනම් වෙන්වෙන්වූ අක්ෂරයන් පදයන්ගේ එකතුවටයි.
“හොව්ණේ, යන්දියදනුව-නඤ්ඤානාමනම් පදප්‍රත්‍යයන්ගේ
එකතුවටයි.” “වෘත්තිය, යන්දියදනුව-කිතකනාමනම් බා
හුප්‍රත්‍යයන්ගේ එකතුවටයි. “වෘත්තිය, යන්දිය දනුව-“නා
මනම් නාමං නාමනාමං, නාමං එව, නාමයම; නාමං, නා
මවුයේ; නාමනාමං, නාමනාම නම—“ වෘත්තියානං සබ්බො
සං වාචකං නාමං සබ්බනාමං, වෘත්තියානං, වෘත්තියානං; සබ්බො
සං, සියල්ලන්; වාචකං, වාචකවූ; නාමං, නාමය; සබ්බනා
මං, සබ්බනාම නම— “ අනිත්‍යොව සද්දනොව සමාසිත
නොති සමාසො,, (සං පුබ්බො අසුබ්බපභව) අනිත්‍යොව,
අනිත්‍යයෙන්ද; සද්දනොව, ශබ්ද වශයෙන්ද; සමාසිත
නො ඉති, සමාසකරණ ලැබේනුයේ; සමාසො, සමාසනම—
“ නසං වසිට්ඨාදිකසං අනිත්‍යං හිතං නඤ්ඤානං,, නසං, ඒ;
වසිට්ඨාදිකසං අනිත්‍යං, වසිට්ඨාදිවූ අනිත්‍යය; හිතං, හිත
වූයේ; නඤ්ඤානං, නඤ්ඤානම—“ත්‍රයාලකවණං කරෙතීති කි
තො,, ත්‍රයාලකවණං, ත්‍රයාලකණය; කරෙතී ඉති, කෙ
රේනුයේ; කිතො, කිතනම—“කතනාදයො කාරකො කරො
තීති වා කිතො,, (කරකරණ) වා, නොනොන්; කතනා
දයො, කතනා අදිවූ; කාරකො, කාරකයන්; කරෙතී ඉති,
කෙරේනුයේ; කිතො, කිතනම)

4. පද සම්බවො, පදයන්ගේ සංයෝජන නේම; ස
මාසො, සමාස නම, පදානුච්ඡේද සංහිතං, පදයන්ගේ හා
ප්‍රත්‍යයන්ගේ සම්බන්ධ නම; නඤ්ඤානං නාම, නඤ්ඤාන නම,
බාහුපාලය සංහිතං, බාහුපාලය හා ප්‍රත්‍යයන්ගේ සම්බ
න්ධ නම; කිතකං, කිතක නම.

(සමාස නම් පදයන්ගේ සංයෝජන විමෙන් සිදුවන

5. පඨමා දුතියා තතියා, චතුර්ථී පඤ්චමී තථා

ඡරිතව සත්තමි වෙති, මනා නාම විහත්තියො *

ශබ්දයි. “ ඉභ්භුට්ඨො-දිපදුත්තමො ,, යනාදියයි—තඤ්ඤානම් පද ප්‍රත්‍යයන්ගේ සමෘද්ධි විමෙත් සිඛවහ ශබ්දයි; “ හභවා-චකම්මො ,, යනාදියයි—කිතක නම් බාහු ප්‍රත්‍යයන් එක්වීමෙන් සිඛවහ ශබ්දයි—“ චුඛො-සත්ථා ,, යනාදියයි)

5. පඨමා, ප්‍රථමා විහත්තියද; දුතියා, ද්විතියා විහත්තියද; තතියා, තෘතියා විහත්තියද; චතුර්ථී, චතුර්ථී විහත්තියද; පඤ්චමී, පඤ්චමී විහත්තියද; තථා, එසේම; ඡරිතව, ඡරිතව විහත්තියද; සත්තමිව ඉති, සත්තමි විහත්තියද; නාම විහත්තියො, නාම විහත්ති; මනා, දත්තා ලද්ද, හුය.

(“ පඨමෙ හවා පඨමා ,, පඨමෙ, ආදියෙති; හවා, වු වා; පඨමා, පඨමා නම—“ විහතං පුරුණී දුතියා ,, විහතං, දෙදෙනෙකුන්ගේ; පුරුණී, පුරුන්ති; දුතියා, දුතියා නම—“ තිස්සනං පුරුණී තතියා ,, තිස්සනං, තුන් දෙනෙකුන්ගේ; පුරුණී, පුරුන්ති; තතියා, තතියා නම—“ වතස්සනං පුරුණී චතුර්ථී ,, වතස්සනං, සතරදෙනෙකුන්ගේ; පුරුණී, පුරුන්ති; චතුර්ථී, චතුර්ථී නම—“ පඤ්චනං පුරුණී පඤ්චමී ,, පඤ්චනං, පස්දෙනෙකුන්ගේ; පුරුණී, පුරුන්ති; පඤ්චමී, පඤ්චමී නම—“ ඡරිතං පුරුණී ඡරිති ,, ඡරිතං, සසදෙනෙකුන්ගේ; පුරුණී, පුරුන්ති; ඡරිති, ඡරිති නම—“ සත්තනං පුරුණී සත්තමි ,, සත්තනං, සත් දෙනෙකුන්ගේ; පුරුණී, පුරුන්ති; සත්තමි, සත්තමි නම)

* ප්‍රථමා ව විහිතා ව, තෘතියා ව හවා ක්‍රමම

චතුර්ථී පඤ්චමී ඡරිත, සත්තමි වෙති නා: සමානා:

6. පවිත්තා මුපයෝගස්සථ, කරණං සමුද්දානිසං
තිස්සනානං සාමි වචනං, භුමම මාලපන ධ්වමං

6. පවිත්තං, පවිත්තාය; උපයෝගං, උපයෝගයද;
කරණං, කරණය; සමුද්දානිසං, සම්ප්‍රදායය; තිස්සනානං,
තිස්සනාය; සාමිවචනං, සවාමිවචනය; භුමම, භුමමය; අ
ඨමං, අවචනුමු; මාලපනං, මාලපනයයි (කියා විහනනිහු
වෙත්)

(මෙත් පවිත්තානුමි ප්‍රථමා විහනනියි—උපයෝගනම්
විහිසා විහනනියි—කරණනම් නාහිසා විහනනියි—සම්ප්‍රදා
ය නම් වතුර්තී විහනනියි—තිස්සනාන නම් පස්සථි විහ
නනියි—සාමි විහනනිනම් සෙසි විහනනියි—භුමමනම් ස
පතම් විහනනියි—මාලපන නම් මාමන්ත්‍රණ විහනනියි—
“ කතතුක්ඛියාති උපසුජ්ජනං උපයෝගො , , (උපසුබ්බො
සුජ්ජයොගෙ) කතතුක්ඛියාති, කතතුක්ඛියාවන්හා, උපසුජ්ජ
නං, යෙදීම; උපයෝගො, උපයෝගනම—“ කර්මතො අ
නෙසාහි කරණං , , (කරකරණෙ) අනෙත, මේ කරණ
කොට ගෙණ; කර්මතො ඉති, කරණු ලැබේනුයි; කර
ණං, කරණ නම—“ යෙන වා කසිරතො නං කරණං , ,
යෙන, යමක් කරණ කොටගෙණ; කසිරතො වා, කෙරේ
නම් හෝ; කරණං, කරණ නම—“ සමමා පදිගතොහි ස
මුද්දානං , , (සං පුබ්බො, ප පුබ්බො, දා දානෙ) සමමා, ම
නාකොට; පදිගතො ඉති, දෙනු ලැබේනුයි; සමුද්දානං, ස
මුද්දාන නම—“සංපෙඨ අසා දදාහිති වා සමුද්දානං, සංපෙ
ඨ, සම්පසට පැමිණ; අසා, මෝහට; දදාහි ඉති වා, දෙ
නුයි හෝ; සමුද්දානං, සමුද්දානනම—“සමුද්දානමෙව සමුද්දා
නිසං , , සමුද්දානං එව, සම්ප්‍රදායම; සමුද්දානිසං, සමුද්දා
නිස නම—(මේ සවාමිසෙති ඉගමු නැතිහි) “ හි (අප)හ

7. කම්ම, කන්තා ව කරණ, සමපදාන මවා පරං

අපාදානඤ්ඤා ආධාරණ, ඉමෙ ජ කාරකා මනා *

කතනං නිසසනකං ,, (නි පුබ්බො, සකක ගමනෙ)
නි (අප) සකකනා, පහවිම; නිසසනකං, නිසසනක නි-
සසනං අසසනං පුබ්බිති යාමි ,, සං, නෙමේ නෝ; ධනග නෝ; අ-
සස, මෝහව; අනි ඉති, ඇත්තුයි; සාමි, සාමිනම—“ ය-
සස වා පරිගනනො නං සාමි ,, යසස, යමෙකුණේ; පරිගන-
නො වා, අයනිය නෝ වේද; නං, නේනෙමේ; සාමි, සාමි-
නම—“ සාමිගෙව වචනං සාමි වචනං ,, සාමිගෙව, සාමි-
ගම; වචනං, වචනපුග්ගේ, සාමිවචනං, සාමිවචනනම—
“ හවති එතානි ගුමං ,, එතා, මෙහි; හවති ඉති, වේතු-
යි; ගුමං, ගුමනම—“ අභිමුඛංකතා ලපනං ආලපනං ,,
(අපුබ්බො-ලප වචනෙ) අභිමුඛං කතා, අභිමුඛකොව;
ලපනං, කථාකිරීම; ආලපනං, ආලපන නම)

7. කම්ම, කම්කාරකයද; කන්තාව, කතා කාරකයද;
කරණං, කරණ කාරකයද; සමපදානං, සම්ප්‍රදාන කාරක-
යද; අථ, නැවත; අපරං, අනෙක; අපාදානං, අපාදාන-
කාරකයද; ආධාරණ, ආධාර කාරකයද (යන;) ඉමෙ,
මොව්හු; ජ කාරකා, ජ්වකාරකයෝ යයි; මනා, දන්තා
ලද්දහුය.

(“ කර්මනෙති කම්මං ,, (කර කරණ) කර්මනෙ ඉ-
ති, කරණ ලැබේනුයි; කම්මං, කම්මනම—“ යං කර්මනි
නා කම්මං ,, යං යමන්; කර්මනි, කෙරේද; නං, ඒ; ක-
ම්මං, කම්මනම—“ ගමන පවනාදිකං ක්‍රියං කර්මනිති ක-
න්තා ,, (කර කරණ) ගමන පවනාදිකං, ගමන පවනා

* කතා කම්ම කරණං, සම්ප්‍රදානං නෙවෙව ව

අපාදානා භිකරණෙ, වෙනත්තු; කාරකානි මවි,

8 කතභු ක්‍රියාහි සමිකිං, කාරකාර් කම්ම මුඛිනෙ*
 යොජිතොවා නවාමුඛෙන, කතතා යො කුරුනෙ ක්‍රියං.†

දිවු; ක්‍රියං, ක්‍රියාව; කරෙහි ඉති, කෙරේනුයි; කතතා, ක
 තීනම—“ යො කරෙහි සකතතා ,, යො, යමෙක් හෙමි;
 කරෙහි, කෙරේ; සො, හේනෙමේ; කතතා, කතීන
 ම—“ අපනෙචා ඉතො අ දදුහිති අපාදුහං ,, (අප ධු
 බ්බො, අ ධුබ්බො, දු දුහෙ) අපනෙචා, පහකොට; ඉ
 තො, මෙයින්; අදදුහි ඉති, ගනීනුයි; අපාදුහං, අපාදුහ
 නම—“ සසමා දපෙති භසමාදුතොවා නදපාදුහං ,, ස
 සමා, සමන්ත්‍ර කෙරෙත්; අපෙතිවා, පහවේනම්හෝ; භසමා,
 භසවේනම්හෝ; අදුතොවා, ගනීනම්හෝනං, ඒ; අපාදුහං,
 අපාදුහනම—“ අභුසො ක්‍රියංඛාරෙහිති අඛාරෙ,, අභිසේසී
 භුසො, අතිසේසින්; ක්‍රියං, ක්‍රියාව; ඛාරෙහි ඉති, දරනුයි; අ
 ඛාරෙ, අඛාර නම—“ අ ඛාරිසහිති වා අඛාරෙ ,, (අ
 ධුබ්බො ඛර ඛාරණෙ) වා, නොහොත්; අඛාරිසහි ඉති,
 අඛාර කරනු ලැබේනුයි; අඛාරෙ, අඛාර නම—“ ක
 රෙත්හිති කාරකා ,, කරෙත්හි ඉති, කෙරෙත්නුයි; කාර
 කා, කාරකනම් වෙත්—(කරණ, සමුදාන සහ ශබ්දව
 යේ චිත්‍රන වාක්‍යයෝ සටකිසකලද නයින් දනසුත්තා
 හුයි)

8. කතභු ක්‍රියාහි, කතී ක්‍රියාවන්හා; සමිකිං, සුක්ත
 පුයේ; කම්මං කාරකං, කම් කාරකයයි; උඛිනෙ, කිසනු
 ලැබේ; යො, යමෙක් හෙමි; යොජිතො වා, යොදන ලද
 ව හෝ; නවා, නොයොදන ලද ව හෝ; මුඛිනෙ, ප්‍රධානවූ

* නත්තම් ක්‍රියයා සතභු, චිත්‍රී ක්‍රියනෙ තරම්

† ය: ක්‍රියාං ව්‍යාප්‍ය කතීසමං, කුරුනෙ මුඛින භාවනා:
 අපුසුත්තා: පුසුත්තො වා, ස කතී නම කාරකම්

9. කරණං නං විසෙසෙන, යං ක්‍රියා සිහි තෙතූකං*
සමමා පදීයතො යස්ස, සමපදානං නදුට්ඨතෝ

10. සමෙපා පහමෙ විතතං, පුබ්බිරූපා ය දඬුවනං
වුට්ඨතො න දපාදානං, අපරෙ වුඬි මුට්ඨවං

යේ; ක්‍රියං, ක්‍රියාව; කුරුනො, කෙරේද; (ඒ) කතනා,
කතී නම

(කතී: ක්‍රියාවන්හා යුක්තවූ පදානුසාරක නම,
යොදන ලදුව හෝ නොයොදන ලදුව හෝ ප්‍රධානවූයේ
ක්‍රියාව කෙරේද ඒ කතී: කාරක නම—මෙහි යොදන
ලදුව කිරීමනම් අනිකක් හුණේ ප්‍රයෝගයක් ඇතිව කිරීම
සි—නොයොදන ලදුව කිරීමනම් අනා ප්‍රයෝගයක් නැ
තිව කිරීමයි දනසුතු)

9. 'යං, යමක්; විසෙසෙන, විශේෂයෙන්; ක්‍රියා සිහි තෙ
තූකං, ක්‍රියාවගේ සිහියට කාරණ වූයේද; නං, ඒ; කර
ණං, කරණකාරක නම—යස්ස, යමෙක්හට; සමමා, ම
නාකොට; පදීයතො, දෙනුලැබේද; නං, ඒ; සමපදානං, ස
මප්‍රදාන කාරකයයි; උට්ඨතො, කිසිනු ලැබේ

(යමක් විශේෂයෙන් ක්‍රියාවගේ නිපදවීමට කාරණවේ
නම් ඒ කරණ කාරක නම—යමෙකුට මනාකොට දෙනු
ලැබේනම් ඒ සමප්‍රදාන කාරකනම)

10. අපහමෙ, පහවීම; සමෙ අපි, සමවූකල්හිද; විතතං
(වසනුන්) දෙදෙනෙක් හුණේ අතුරෙහි; යං, යම් ව
ස්තුවෙක් නොම; පුබ්බිරූපා, පූර්වපයෙක්; අච්චුතං, නො
පිරිහිනිද; නං, ඒ; (වස්තුව) අපාදානං, අපාදාන කාරක

* ක්‍රියා නිෂ්පාදනයෙ යෙන, කරණං නදුදු භානම්

† සමප්‍රදානං නදාබ්‍යතං, යසෙම සමස්ත් ප්‍රදීයතො

‡ සදපාදීයතො නුතං, නදපාදාන මුච්චතො.

11 කිරිසා කතදා කමමයා, ආධාරිසති සෙන සො
ආධාරෙහි පවුතොසො, ඔකාසොතිපි වුටති* ~

12 එනෙ සනිත්තියො ටෙති, සයමා ආ වූති භ්‍යතෙ
සනිකො නාම සො අභො, සනිත්තියො නිසසිනො†

සයි; වුටතෙ, කියනුලැබේ; අපරෙ, සමහරු; අවධිං, අ
වධියයි (෫) අවුටුං, කිහු ~

(මෙහි අභිප්‍රාය නම් සම් වසනුන් දෙදෙනෙක් හුණේ
පතවීමක් ඇති කල්හි පූජිතවරුපයෙන් ගොගිලි සිටි ව
සනුව අපාද්‍යන නම-හේ මෙසේයි-“ ගාමා අපෙනතිමුන
සො,, සි මුතිහු ගමෙන් පහටෙන් සයි කිකල ගම පූජි
තවරුපයෙන් සිටියේය, එහෙයින් ගම අපාද්‍යන නම-අව
ධි නම් සිමයි) *.

11. කතදා කමමයා, කතී කම් දෙදෙනා නෙරෙහි
සිටියාවු; කිරිසා, ක්‍රියානොමෝ; සෙන, සමෙක්. විසි
න්; ආධාරිසති, ආධාර කරනු ලැබේද; සො, හේනෙමේ;
ආධාරෙහි, ආධාර කාරක සයි; පවුතො, කියන ලද්
දේය; සො, ඒ ආධාර කාරක නෙමේ; ඔකාසොගිති අපි,
ඔකාස කාරක සයිද; වුටති, කියනුලැබේ ~

(කතී කම් දෙකෙහි පිත්ති ක්‍රියානොමෝ සමෙක් විසින්
ආධාර කරනුලැබේද ඒ ආධාරකාරක නම-ඒ ආධාරකාරක
ය ඔකාස කාරක සයිද කියනුලැබේ-“යොධාරොනමො
කාසං,, යො, සමෙක් නෙමේ; ආධාරො, ආධාරද, නං, හේනෙ
මේ; ඔකාසං, ඔකාසකාරක නම) —

12 සයමා ආ; තම් අභිසියක් නෙතුකොට ගෙණ; එනෙ

* ආධාර කාරකං ප්‍රාහු; නං වතුර්ථිධි මෙව ව

ආධාර සති ය: කතී, ව්‍යාපෙක්‍ෂා ව්‍යාපාර සද්මති.

† සනිකි: කාරකෙ භෙත්තය: ක්‍රියාකාරක පූජිත:

මුනායා ම මුනායාස්ස, ක්‍රියායාං සො භිධියෙන.

13. සඤ්ඤානි මුඛං කායා, ලපනං වජ්ඣනො පන
භිජ්ජමානස්සාලපනං, වුත්තමා චන්තනණනතිව.

14. සද්ද, කතාරි පඨමා, දුරිතා කමමනි නද,
සද්ද, කතාරි නගිතා, පඨමා කමමනි නද.*

මෙ, මේඤ්ඤානදෙදෙන; සමන්ධිතොග්ගි, සමන්ධි ඇත්තා; හසී; බුඬි ජායනො, බුඬි උපදීද; සංඛන්ධිවය, ඒ සංයුක්තයන් දෙදෙන, නිසිතො, ඇසුරු කළාවු; සො අනෙථි, ඒ අනෙථි නොම; සමන්ධො නාම, සමන්ධි නමි.

(සමන්ධිතාගිති සමන්ධො, (සංපුර්ණො-බන්ධනින) සමන්ධිතාගිති, සමන්ධි කරණලාබේ නුඨි සමන්ධො, සමන්ධි නම; අසුඤ්ඤා පෙකඩ ලකඩණේ සමන්ධො, සමන්ධො, සමන්ධි නමි; අසුඤ්ඤා පෙකඩ ලකඩණේ, ඔ වුනොවුන් අපසාකරණ ලකණ ඇත්තේය-වෙන්වෙන් වැනි වස්තු දෙදෙනෙක්, සමන්ධිකලෙක එක්වපවත්නා නමි උන් එක්වුන යන බුඬිත උපදනේ සමන්ධි බලයෙනි. ඒ සමන්ධියද එක්වු වස්තුන් දෙදෙනා කෙරෙන් එක්වස්තුවෙහි පිහිටියේ නොවෙයි, ඒ වස්තු දෙදෙනා කෙරෙහිම පිහිටියේ සේයි)

13. භිජ්ජමානස්ස වජ්ඣනො පන, ඇත්තාවු වස්තුවක් හට වනාහි; සඤ්ඤා, අබ්ධයෙන්; අනිමුඛං කායා; අනිමුඛකොට; ලපනං, කථාකිරීම; ආලපනං, ආලපන නමි, ආචන්තනං ඉතිව, අමන්ත්රණයයිද; වුත්තං, නිසන්ධිදේය.

(ඇති වස්තුවක් හට වනාහි අබ්ධයෙන් අනිමුඛ කොට කුච්ඡකිරීම ආලපන නම ඒ අමන්ත්රණයයිද නිසන්ධි)

“ අනිමුඛං කායාලපනං ආලපනං ,, (ආ පුර්ණො, ලපට්ඨනො) අනිමුඛං කායා, අනිමුඛ කොට; ලපනං, කථාකිරීම; ආලපනං, ආලපන නමි.

14. සද්ද, සම්මතලෙක්හි; කතාරි, කතා කාරකයෙහි;

* සද්ද, කතා ප්‍රථමානා; කමමනි චිතියා නද,
සද්ද, කතා නාගිතානා; කමමනි ප්‍රථමා නද.

15. අභිතිනෙ කතාරි සෙදයන, පඨමා සාධනඤ්ඤානා
දුග්ගා වා ඵවා ඡට්ඨි, කමමණි සබ්බද, සියා *

16. අභිතිනෙ කමමණි සෙදයන, පඨමා සාධනඤ්ඤානා
නාතිසා වා ඵවා ඡට්ඨි, කතාරි සබ්බද, සියා

පඨමා, ප්‍රථමා විභක්ති වන්තිද; නද, එකල්හි; කමමණි,
කම්කාරකයෙහි; දුග්ගා, විහිසා විභක්ති වන්තිස; සද,
සමකලෙක්හි; කතාරි, කතීකාරකයෙහි; නතිසා, නාති
සා විභක්ති වන්තිද; නද, එකල්හි; කමමණි, කම්කාරක
යෙහි; පඨමා, ප්‍රථමා විභක්ති වන්තිස.

(සමකලෙක්හි කතීකාරකයෙහි ප්‍රථමා විභක්තියේද
එකල්හි කම්කාරකයෙහි විහිසා විභක්තියේ- සමකලෙ
ක්හි කතීකාරකයෙහි නාතිසා විභක්තියේද එකල්හි ක
ම්කාරකයෙහි ප්‍රථමා විභක්තියේ- “බුබ්බත චිතො චායො,
“ගුණ සතදුංචසහති,, යනාදියද “බුබ්බත චිතො චායො,
“රසස්ස හතො චෙරි,, යනාදියද මිට නිදර්ශනයි)

15. අභිතිනෙ කතාරි, කතී උක්ත කල්හි; සාධන
ඤ්ඤානා, කාරක දත්තත්‍ර විසින්; පඨමා, ප්‍රථමා විභක්ති
නොමෝ; සෙදයන, දතසුත්තිය; කමමණි, (අනුක්ත)
කම්යෙහි; දුග්ගා වා, විහිසා විභක්ති හෝ; අථවා, නො
නොත්; ඡට්ඨි, ඡෛත්‍ය විභක්ති හෝ; සබ්බද, සාමකල්හි; සි
යා, වන්තිස.

(කාරක දත්තා විසින් කතී කාරකය උක්තකල්හි
ප්‍රථමා විභක්ති දතසුත්තිය-කම්ය අනුක්ත කල්හි සාමක
ල්හි විහිසාවිභක්ති හෝ ඡෛත්‍ය හෝ චෙ)—

16. කමමණි අභිතිනෙ, කම්ය උක්ත කල්හි සාධන
ඤ්ඤානා, කාරක දත්තත්‍ර විසින්; පඨමා, ප්‍රථමා විභක්ති

* ප්‍රථමෙව විභක්තියෙන, දුතනෙ කතීර් කම්ණි
අනුක්තෙ කතී කම්භදො, විහිසාදා: විභක්තිය:

17 යාව පදවයං කිසුචි, සමිකු මුපලබ්භතෙ

විසෙසණ විසෙසුනතං, ගමනෙ නභි කාමනො*

නො මෝ; සෙදයන; දන යුත්තිය; කතාරි, (අනුක්ත)ක
නියෙති; නාහිසාමා, නාහිසා විහනති නෝ; අච්චා, හො
නොත්; ජවිති, ඡෛතිවිහනතිනෝ; සබ්බදා, හැමකල්හි; ස්ථා,
වත්තිය; —

(කම්ම උත්ත කල්හි ප්‍රච්ඡා විහනති මේ කතාරි අනුක්
ත කල්හි නාහිසා විහනති නෝ ඡෛති විහනති නෝ වෙයි)

17 යාව, යම්බලවු; කිසුචි පදවයං, කිසිපදෙකෙ
ක්; සමිකු, සමිකුටුයේ; මුපලබ්භතෙ, දත්තා ලැ
බේද; නභි, ඒ දෙපදයෙහි; විසෙසණ විසෙසුනතං, වි
ශෙෂණ විශෙෂණය නෙම; කාමනො, කාමති පරිද්දෙ
ත්; ගමනෙ, හැනේ.

(“නිලුප්පලං ,, යත්තෙති “නිල-උප්පලං ,, යනපද
යෝ දෙදෙයා උප්පලාඛය එක ජලජ වස්තුවෙක්හි පවත්
නාහිසි ඔවුනොවුත් හා සමිකුකුසල-මෙහි සෙවන රක්තා
දි නුණයට සාමාන්‍යවූ උත්පලද්‍රව්‍යය සෙවනාදිත්කෙරෙන්
මනස්සකොටසිවිතා නිලගුණයඋත්පල ද්‍රව්‍යයටවිශෙෂණ
වෙයි—වැලිද්‍රව්‍යයාදි ද්‍රව්‍යයන්ට සාධාරණවූනිලගුණයඒ
භාග්‍යාදිත් කෙරෙන් වෙනස් කොට සිටිනුයි උත්පලයද
නිලගුණයට විශෙෂණවෙයි—මෙසේ විශෙෂණ විශෙෂණ
භාවය විවික්ඛා හෙයින් වෙයි දනසුතු—“ විසෙසෙති එ
නොහාහි විසෙසණං ,, (වි පුබ්බො-සිස විසෙසණෙ) එනෙ
හ, මේ කරණ කොට ගෙණ; විසෙසෙති ඉති, වෙසෙසා
නුයි; විසෙසණං, විසෙසණ නම්—“ විසෙසිතනොහි විසෙ

* ව්‍යවචේද්‍යං විශෙෂණං සත්ත, ව්‍යවචේද්‍යක මනුතු
නවිශෙෂණ මාධ්‍යතං, ගමො දාසරථි යයිටා.

18. සසමාති සබ්බෙද බුඞ්, හොති නං නබ්බිසෙසණං
 නසුච ජාති භුණ ක්‍රියා, දබ්බං භාමනායොසොධා.
 සං,, විසෙසිතො ඉති, චෙසසනු ලැබේවායි; විසෙසං,
 විසෙස නම්) —

18. සසමාති, සමත් හෙතෙකොට ගෙණ, සබ්බෙද බු
 ඞ්, සමෙකුගේ වෙහසෙහි වූවා; හොති, වේද; නං, ඒ
 හෙතෙවු දෙය; නබ්බිසෙසණං, එයට විශෙෂණ වෙයි; නං
 ච, ඒ විශෙෂණයද; ජාති, ජාතිය; භුණ, භුණය; ක්‍රියා, ක්‍රි
 යා; දබ්බං, ද්‍රව්‍යය; භාමං ඉති, භාමයයි; අනෙකො,
 නොගෙස් පරිද්දෙන් වෙත්.

(සමත් හෙතෙකොට ගෙණ සමත්භුගේ වෙහසෙහි බු
 ඞ්වේද ඒ ඊට විශෙෂණවේ. ඒ විශෙෂණය ජාති විශෙෂ
 ණය භුණ විශෙෂණය ක්‍රියා විශෙෂණය ද්‍රව්‍ය විශෙෂණ
 ය භාම විශෙෂණ යයි කියා නොගෙස් වැදැරුවේ —
 “සකල ඛණ්ඩ මුණ්ඩාදි ව්‍යත්ත භුතාසි ගොඤ්ඤාදි සාම
 ඤ්ඤං ජාති,, සකල ඛණ්ඩ මුණ්ඩාදි, සියළු ඛණ්ඩය මු
 ඤ්ඩය සනාදිවු; ව්‍යත්තභුතාසි, විශෙෂය අනුමතන්තාවු;
 ගොඤ්ඤාදි, ගොඩවැඩනාදිවු; සාමඤ්ඤං, සාමාන්‍යය; ජාති,
 ජාතියම — “දබ්බතිස්සිතො නිලාදිකො භුණො,, දබ්බති
 ස්සිතො, ද්‍රව්‍යය ඇසුරු කළාවු; නිලාදිකො, නිලාදිය; භු
 ණො, භුණයම — (ක්‍රියා ලක්ෂණය “අඤ්ඤානං,, ගතා
 දියෙත් මතු කියන්නේයි) — “ජාතනදීන මාධාරෙ දබ්බං,
 ජාතනදීනං, ජාතනදීනට; ආධාරෙ, ආධාරවුයේ; දබ්බං, ද්‍ර
 ව්‍ය යම — “පවනති නිවුත්ති සම්ඛාත වොහාරහිං කරිය
 මාධො සබ්බෙකතො නාමං,, පවනති නිවුත්ති සම්ඛාත, ප්‍රවෘ
 ත්තිනිවෘත්තියයි කියනලද; වොහාරහිං, ව්‍යවහාරයේ පිණි
 ස; කරියමාධො, කරුණු ලබන්නාවු; සබ්බෙකතො, සල
 කුණ; නාමං, නාමයම- ව්‍යවහාරයනෙමේ ප්‍රවෘත්ති ලක්ෂණ

19 යථා ගො ධවලො ගන්නා, විසාණී දෙදිදානකො

විසෙසණං චිධා නොහි, තුලාභිකතාය හෙදනො*

නෝතිවිනිලාසණනෝ වත්මුත් අනික්පරිද්දකින්කැති-
 “ඝටං ආහර,, සිකිකල කළයගෙණෙනබ්බවෙරිපුරුෂයා ප
 වත්තා හෙයින් ඒ ව්‍යවහාරය ප්‍රවෘත්ති ලාසණ නම-“ඝටං
 නාහර,, සිකිකල පුරුෂයා කළය ගෙණෙනබ්බවෙරිකොපැ
 වනවලක්කා හෙයින් ඒ ව්‍යවහාරය කිවෘත්ති ලාසණ නම
 මෙමසේ ප්‍රවෘත්තිවිනිලාසණය සි චිත්‍රකාරවූ ව්‍යවහාරයමි ඝට
 ය පටය යනාදි සංකෙත යෙක් කැත්තමි නොපවත්නේ
 ය-ඒ චිත්‍රවූ ව්‍යවහාරය එකෙක්ම කාසිකය වාවසිකය
 මානසික යයි ත්‍රිවිධවේ-මෙතැන්හි ඝටය ඇතැයි ගම්යා
 ගම්යාදි කසින් වනහෙයින් ව්‍යවහාරය කාසිකයමි-නො
 පලෙක් ඝටයා ඇතැයි පැවැත්ම වාවසික නම-සිතින්ඇ
 තැයි ගැත්ම මානසිකයමි.)

19 යථා, මෙසේයි; ගො, ගොත්තොමි; ධවලො, සුදුසු;
 ගන්නා, යෙයි; විසාණී, අංඤාත්තොස; දෙදිදානකො, දෙ
 වදනනමි; විසෙසණං, විශෙෂණය; තුලාභිකතාය හෙද
 නො, තුලාභිකරණ භිකතායි කරණ ප්‍රභෙදයෙන්; චිධා
 නොහි, දෙපුරිද්දකින්වේ.

(මෙහි ගොති ලාසණවූ ජාතිය තෙතු කොට ගෙන
 අශ්වාදි ද්‍රව්‍ය සමුදායෙන් ගො ද්‍රව්‍යයෙහි වෙනසයන වූ
 භීය උපදායා හෙයින් ගොති ජාති ගොමෝ සාස්තාදි ම
 වූ ධන්ඩ වූන්ඩාදි ගොද්‍රව්‍යයට විශෙෂණ වෙයි-ධව
 ලාති ගුණය ගෙම විවක්ෂිත ගොද්‍රව්‍යය නිලාදි ගො ද්‍රව්‍ය
 යෙන් වෙනස්කරණ හෙයින් විශෙෂණ වෙයි-“ගන්නා,,
 භය නත්ති ගම්ය ක්‍රියාව “ තිවිඨ-ගව්ජ ,, යනාදි ගොස
 දායකයෙන් වෙනස් කරණ හෙයින් ද්‍රව්‍යයට විශෙෂණවේ

* විශෙෂණං චිධා තුලා, භිකත හෙද නනො හවෙත්-

20. නිවහනවහනි නිමිත්තා, සද්ද, එකඟි වාසුති
පටිතානා තුලනධිකරණා, නිවහනධිකරණා පරෙ.
21. නගිසා වෙව ජට්ඨි ව, සත්තමි වෙහි හෙදනො
නිවහනධිකරණං නථි, නිවිධනති ජිජානිසං *.

සි—පිළාණ ලක්ෂණවු ගොදුරුසය පිළාණ රහිත ගොදු
රුසයෙන් වෙනස් කරණ හෙයින් විවක්ෂිත ගොදුරුසයට පි
ලෙසෙණයි—දෙවදහන යන නාමය යසසද්දහනාදි නමින්
සුභ්වවු ගොදුරුසයෙන් වෙනස් කෙරේනුයි විවක්ෂිත ගො
දුරුසයට පිලෙසෙණයි—මෙසේ ගොයනාදිය ජාත්‍යාදීන්ට සු
මයෙන් උද්ගරණයි—පිලෙසෙණය තුලනධිකරණා පිලෙසෙ
ණය නිවහනධි කරණ පිලෙසෙණයයි කියා විප්‍රභෙදවේ)

20. නිවහනවහනි නිමිත්තා, වෙන්වීම නිමිත්ත කො
ට ඇති; සද්ද, ශබ්දයෝ; එකඟි වාසුති, එක් වස්තුවෙක්
ත්; පටිතානා, පැවැත්නාහු; තුලනධිකරණා, තුලනධි කර
ණනම් වෙන්; පරෙ, (මෙයින්) අන්‍යවූවාහු; නිවහනධි කර
ණා, නිවහනධි කරණ නම්වෙන්.

(වෙන්වීම නිමිති කොට ඇති ශබ්දයෝ එක් වස්තු
වෙන්ති පැවැත්නාහු තුලනධි කරණ නම්වෙන්, මෙයින්
අන්‍යවූවාහු නිවහනධි කරණ නම්වෙන්).—

21. නගිසාවෙව, නාගිසාවද; ජට්ඨිව, ජෛනිකද; සත්තමි
වලුහි, සත්තමිකද (යන); හෙදනො, ප්‍රභෙද ගෙයින්; න
ථි, එහි; නිවහනධිකරණං, නිවහනධි කරණය නෙම; නි
විධං ඉති, ත්‍රිවිධයයි; ජිජානිසං, දත්සුභ්වෙන්ය.

(නාගිසා විභවනි නිවහනධි කරණ පිලෙසෙණය, ජෛනික
භවනි නිවහනධි කරණ පිලෙසෙණය, සත්තමි විභවනි නි
වහනධි කරණ පිලෙසෙණයයි කියා නිවහනධිකරණ පිලෙ
සෙණය තුන්ප්‍රකාර වේ—“ ගොතෙනන ගොනමොර
තෙසස පුතොනා-ගමනායං සසං, යනාදිය මිටිනිදර්ශනි)

* නාගිසා වෙව ජෛනි ව, සත්තමි වෙහි නත් ත්‍රිධා—

22. ක්‍රියා විශෙෂණං යාච, නං සබ්බං හි නපුංසකෙ
සියා ව එකච්චනං, යථා තිසඛු සුඛං පිතා *

23. සං නිකාලං තිපුරසං, ක්‍රියාවාපි නිකාරකං
අන්තිලිඛිතං චිච්චනං, නද්ධිතනනනි වුච්චනෝ†

22. ක්‍රියා විශෙෂණං, ක්‍රියා විශෙෂණයා නෙමේ; යාච, යම්චමණෙක්ද; නං සබ්බංහි, ඒ සියල්ලම; නපුංසකෙ, න පුංසක ලිඟුයෙහි මේ; එකච්චනංව සියා, එකච්චනද මේ; යථා, මෙසේයි; තිසඛු, තිසූහු; සුඛං, සුවසේ; පිතා, සිටියෝයි.

(මෙහිදු “පිතා,, කිකල “ධානං කනච්චනො,, සේසි ස්වානක්‍රියාව කලුන යන අර්ථයි—කෙසේවු ස්වානක්‍රියාව කෙළේයයි අපේක්‍ෂාවක් ඇතිකල්හි සුඛවු ස්වානක්‍රියාව යයි අපේක්‍ෂා කලකල්හි “සුඛං,, යනු “ධානං,, යන්න ට විශෙෂණවන හෙයින්ද සුඛ ශබ්දයෙන්ද ධාන ශබ්දයෙන්ද එකම ස්වභාව ක්‍රියාව කියනලබන හෙයින් සුඛශබ්ද ධානශබ්ද දෙදෙයා තුලාගි කරණ හෙයින්ද විශෙෂාත්මි වාපි “ධානං,, යන මේ පදයෙන්වු නපුංසකනිසද එක ච්චනසද සුඛශබ්දස ලබයි)—

23 සං, යම්පදයක්; නිකාලකං, කාලග්‍රාසක් ඇත්තේද තිපුරසං, පුරුෂත්‍වයක් ඇත්තේද; ක්‍රියාවාපි, ක්‍රියාවාචක ද; නිකාරකං, කාරකත්‍වයක් ඇත්තේද; අන්තිලිඛිතං, ලිඛිතත්‍වයක් නැත්තේද; චිච්චනං, ච්චනදෙකක් ඇත්තේද; නං, හේනෙම; ආධිතනං ඉති; ආධිතනයයි; වුච්චනො, කියනු ලැබේ.

(මෙහි කාලග්‍රාස නම් භූත භවිෂ්‍යත් වහිමාන යන තුන්

* ක්‍රියා විශෙෂණං කම්, නපුංසක මිනිෂ්‍යතො යථා නිශශබ්දකමනියං, ලඛිතං රමො විලෝකනො

† සත්ත්‍රිකාලං පුපුරුෂං, ක්‍රියාවාපි ත්‍රිකාරකම් අනුලිඛිතං චිච්චනං, නද්ධිතනං ප්‍රවිෂ්‍යතො

24. භූවාදී ච රූවාදී ච, දිවාදී ස්වාදයො ගණ

ක්කිවාදී ච ගහාදී ච, නයාදී ච චුරදයො *

කලයි—පුරුෂත්වය නම් ප්‍රථම මධ්‍යම උත්තම යන් පුරුෂ
තුණයි—ක්‍රියාවාදක නම් ක්‍රියාව ප්‍රකාශ කොට ඇති බ
වයි—කාරකත්වය නම් කතීය කම් භාව යන කාරක තු
ණයි—ලිඛිතත්වය නැත්තේනම් පුරුෂ භූති නිපුණතා යන
තුන්ලිඛිත නැතිබවයි—වචන දෙකක් ඇත්තේ නම් එකව
චන බහුවචන යන වචනදෙක ඇතිබවයි—“ රත්නිං දිවා
නං පරිච්ඡේදං ගව්‍යනි එතෙතානි කාලො, එතෙන, මේ
කරණකොට ගෙණ; රත්නිං දිවානං, රුද්‍රවල් යන මො
වුන්ගේ; පරිච්ඡේදං, පිරිසිදීමට, ගව්‍යනි ඉති, යේනුයි;
කාලො, කාලනම—“ නයො කාලා සමාහරා තිකාලං ,,
නයොකාලා, කාලයෝ තුන්දෙනෙක්; සමාහරා, එක්
කොට සලකණ ලද්දහු; තිකාලං, තිකාල නම—“ මා
නාපිතුනනං හදයං පුරෙතිති පුරිසො , (පුර පුරණේ) මා
නාපිතුනනං, මව්පියන්ගේ; හදයං, සිහ; පුරෙති ඉති, පුර
වානුයි; පුරිසො, පුරිසනම—“ ක්‍රියං වාචෙති සිලෙනාහි
ක්‍රියාවාපි (ක්‍රියා ශබ්දාප පද වච බසන්නවචනෙ) සිලෙ
න, සම්භාවගෙන්; ක්‍රියං, ක්‍රියාව; වාචෙති ඉති, කියානුයි; ක්‍ර
යාවාපි ක්‍රියාවාපි නම— තිපුරිසං-තිකාරකං යනාදිය “ති
කාල , , ශබ්දය විශ්‍රුත කප්‍රායේ දනසුතුයි)

24. භූවාදීච, භූවාදී බාතුහුද; රූවාදීච, රූවාදී බාතුහු
ද; දිවාදී, දිවාදී බාතුහුද; ස්වාදයො, ස්වාදී බාතුහුද; කි
සාදීච, කිසාදී බාතුහුද; ගහාදීච, ගහාදී බාතුහුද; නයාදී
ච, නයාදී බාතුහුද; චුරදයො, චුරදී බාතුහුද (යන මො
හු;) ගණ, බාතු ගණයෝයි.

* භවාද්‍යද්‍යදී ජ්‍යොතනදී, රිදිවාදි: ස්වාදිරෙ වච

තුද්‍යද්‍යච රූවාදිච, නනසුතදී චුරදය:

25. වහනමානා පච්චුල්ලයෙන, හම්සුනති අනාගතෙ
පඤ්චමි සත්තමි භීසු, අභිතා නොනති සෙසකා

26. පඤ්චමි සත්තමි වහන, මානා සමපති නාගතෙ
හම්සුනති පරොක්ඛාදි, වහස්සොතිතකාලිනා
මග භෙදො.

(භූවාදි ගණය, රූවාදි ගණය, දිවාදි ගණය, ස්වාදි ගණ
ය, භිසාදි ගණය, ගතාදි ගණය, නනාදි ගණය, චුරුදි ගණ
ය යි නිසා බාහු ගණයෝ අවදෙහෙක් වෙති * “ ක්‍රියං
බාරෙහිති බාහු (බා බාරණ) ක්‍රියං, ක්‍රියාව; බාරෙහි ඉ
ති, දරනුයි; බාහු, බාහු නමි)

25. වහනමානා, වහිමාන විහන්ති නොමෝ; පච්චුල්ල
යෙන, ප්‍රහණත්පඨන (කාල) යෙහිවේ; හම්සුනති, හම්
සුනති විහන්ති නොමෝ, අනාගතෙ, අනාගත (කාල)
යෙහි වේ; පඤ්චමි, පඤ්චමි විහන්තිද; සත්තමි, සප්තමි වි
හන්තිද; භීසු, තුන්කල්හි වේ; සෙසකා, සෙසු (පරොක්ඛා
දි) විහන්තිහු; අභිතා නොනති, අභිතකාලය ඇත්තා
හු වෙත්.

(වහිමාන විහන්ති වහිමාන කාලයෙහි වේ, හම්සු
නති විහන්ති අනාගත කාලයෙහි වේ, පඤ්චමි විහන්ති
යද සප්තමි විහන්ති යද අභිත අනාගත වහිමාන යන තු
න්කාලයෙහි වේ, සෙසු පරොක්ඛාසීයත්තාති අජ්ඣාති කා
ලාතිපත්ති යන සතර විහන්තිහු අභිත කාලයෙහි වෙති-
පච්චුල්ලයෙන, පච්චුල්ලයෙනා,, (පච්චුල්ල පුබ්බො
පදනෙහිමිති) පච්චුල්ල, නිසා; උපපජ්ජති ඉති, උපදිනුයි; ප
ච්චුල්ලයෙනා, පච්චුල්ලයෙන නමි)

26. පඤ්චමි, පඤ්චමි විහන්තිද; සත්තමි, සප්තමි විහ

* සමහර තැනෙක්හි “ ගතාදි බාහුගණය හැර දමා
බාහුගණයෝ සත් දෙනෙකැයි කියන ලදි—

27. කාලො නිත වතතමානා, නාග්‍රහානුසලකබණ්ණ
පවිළිප්පනොනා මනොකාලො, ආරමානිවිසිනෙ, ක්‍රියෙ

කතිසද; වතතමානා, වතීමාන විහකතිසද යනමොහු; ස
මානි, වතීමාන කාලයෙහි වෙත්; හපියානහි, හපියා
නහි ඵ්භකති නොමෝ; අනාගතෙ, අනාගත කාලයෙහි
වේ, පරෙකමාදි, පරෙකා විහකතිස අදිකොට ඇති; ව
තසො, විහකති සතර දෙනා; අනිත කාලිකා, ඉක්කුත්ත
ල් ඇත්තාහු වෙත්.

මහ හෙද යයි.

(පසුවමි විහකතිසද සපනමි විහකතිසද වතීමාන විහ
කතිසද වතීමාන කාලයෙහි වෙති—හපියානහි විහකති
ස අනාගත කාලයෙහි වේ—පරෙකා හිතනාහි අජාන
නි කාලානිපනහි යන සතර විහකතිහු අනිත කාලයෙහි
වෙති)

27. කාලො, කාලයගෙම; අනිත, අනිතක්‍රියාය; වතතමා
න, වතීමානක්‍රියාය; අනාගතක්‍රියාලකබණ්ණ, අනාගතක්‍රියා
ය යන මොවුන් ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය; ක්‍රියෙ, ක්‍රියා
වතමා; ආරමා, පටන්ගන්නා ලදින්; අනිවිසිනෙ, නොති
මිකල්හි; පවිළිප්පනොනා කාලො, වතීමාන කාලයයි; ම
නො, දන්නා ලදී.

(අනිත වතීමාන අනාගත යන ක්‍රියා ලක්‍ෂණ කොට ඇ
තිසේ කාලනමි—ක්‍රියාව පටන්ගෙණ නොතිමි කල වතී
මාන කාලනමි—“පවති,, පියෙයි කිකල පවත ක්‍රියාව ප
ටන්ගන්නා ලද්දී හැගෙන්නින් නිමිසෙයි හැගෙන්නේ
නොවේ—“ වතතනිති වතතමානං,, (වතු උනතුරිති) ව
තතහි ඉති, පවතිනුයි; වතතමානං, වතීමාන නමි; (ඒ ව

28 ක්‍රියා සත්තාන විවේච්ඤ, කාලොභිනොති ගමයනෙ
අනාගතො අනාගමිගෙ, ක්‍රියායතු පතියනෙ

29 අද්ධං භූතං කතනාදි, කාරකග්‍රාම සාධිසං

පදනිං කතදා කමමිධං, ක්‍රිය මිච්ඡනති නබ්බිද්ධං

භ්‍රාතූ) ඒ වතීමානාසී ප්‍රතිපාදකවු පිහිනිද වාච්‍ය වාච
ක දෙදෙනාගේ අභේදය වාරයෙන් වතීමානනමිච්චේ—
“වතු වතමුච්චි,, සත්තනු කෙරෙන් මානප්‍රත්‍යයද න
කාරයහට මිච්චිද කොට වතනමාන ගබ්භයා කෙරෙන් හු
ලියුටෙහි ආප්‍රත්‍යය කළකල්හි “වතනමානා,, යනුවේ)

28. ක්‍රියා සත්තාන, (පටන්ගත්) ක්‍රියා පරමපරාමයේ;
විවේච්ඤ, නිමාවක්වූ කල්හි; කාලො, කාලයනෙමේ; අ
නිනොඉති, ඉක්කත්යයි; ගමයනෙ, හැගෙයි, ක්‍රියායතු; ක්‍රි
යාවගේ වනාහි, අනාරම්භෙ, පටන් නොගැත් මෙහි ලා;
අනාගතො, අනාගත කාලයයි, පතියනෙ, හැගෙයි

(පටන්ගත් ක්‍රියාව නිමි කල අතීතනම—යම් ක්‍රියාව
ක් පටන් නොගත් කල අනාගත නම—“පච්චුප්පනන
භාවං අනිකමිච්චා ඉතොගතො පච්චෙනාති අතීතො,,
(අතීතබ්බා-ඉගතිමිති) පච්චුප්පන. භාවං, වතීමානකා
ලබ්ව, අනිකමිච්චා, ඉක්ක, ඉතොයියෙයි, ගතො යියෙයි,
පච්චෙනා ඉති, පැවැත්තේ නුයි; අතීතො, අතීත නම—
“නආගතො අනාගතො,, නආගතො, (සම්පසට) නොපැ
මිණියේ, අනාගතො, අනාගත නමි)

• 29 අද්ධං භූතං, ද්වයනුවු, කතනාදි කාරකග්‍රාම සාධි
සං, කතනාදි, කතී කාරණාදිවු, කාරකග්‍රාම, කාරක ස
මුග්‍රහා විසින්, සාධිසං, සිධ්ධකටයුතුවු, කතදා කමමිධං, ක
තී කම් දෙදෙනා කෙරෙහි පිහිටියාවු, පදනිං, පද්ධතිය,
ක්‍රියං, ක්‍රියායයි, නබ්බිද්ධං, ඒ ක්‍රියාදත්තානු, ඉච්ඡනති, කැ
මති වෙ

30 අධ්‍යාත්මික සබ්බ, භවෙසුං සාධනතායෙ
කතතා කම්මස්ස භාවොව, සාධනානිධි වුච්චරෙ.

(“දෙවදනොගව්හි, යනනන්ති පාඤ්ඤා පනතාම
පනතාදි ස්වරූපවු භවතස දෙවදනතාධස්ස කතී කෙරෙ
ති පිනිටිහෙසින් කතීස්සි නම—“ ඔදනං පවති, යන්තෙ
ති මිණිලදාන ලක්ෂණවු පවතස ඔදනාධස්ස කම්මෙති පි
නිටි හෙසින් කම්මවු පද්ධතියම—“ දෙවදනොගව්හි,
යන්තෙති කතීස්සි එකම දෙවදනතා මුත්තාරක සමුත්ත
ස් නැත—භවනක්‍රියාව කෙසේ සාධ්‍ය වේදයත්?—දෙවද
නතාදි කිකල අසවල් නැත්තය අසවල් කල්හය යන්නක්
අපෙක්ෂා කරණු හෙයින් අධාර කාරකය ලැබෙන හෙයින්
ත් කාරකය සමුත්ත ඇත්මැයි—මෙසේම සෙසුනැත්තිද ද
නසුනුයි—“සද්දානු රූපං අසති භව්තිති අහො, (අසනුමි)
සද්දානු රූපං, ශබ්දානු රූපව, අසති සීසේසී, භවති ඉති,
වේනුයි, අහො, අසීනමි—“ සද්දානු සාරෙන අරියතෙ
සද්දානෙතිවා අහො, (අරගමනෙ) සද්දානු සාරෙන, ශ
බ්දානු සාරයෙන්, අරියතෙ සීසේසී, සද්දානෙඉති, දත්
නාලැබේනුයි, අහො, අසීනමි—“ පදසස අහො පද
හො, වාචා වාචකත්වයෙන් පදය පිළිබඳවු අසීය පද්ධතිය
නමි—පදයෙන් වාචාවු අසීය පද්ධතිය සීසේසී—පද්ධතිය
ද නාම ජාත්‍යාදි මැයි—නාමාදිවු පද්ධතියත් කෙරෙත් ය
මෙක් මෙකි ලක්ෂණයෙන් යුක්තවු නමි ඒ ක්‍රියානමි)

30 සබ්බ, සියථි; අධ්‍යාත්මික, අධ්‍යාත්ම ප්‍රත්‍යයෝ;
සාධනතායෙ, සාධනතුණෙති, භවෙසුං, චන්තාත්‍රය, (ඒ
සාධන තුණනමි කිමයත්) කතතා, කතීද; කම්මස්ස, ක
ම්මයද; භාවො ව, භාවයද; සාධනානි, කාරකතාදි; ඉධ, මේ
මානව ව්‍යාකරණයෙහි; වුච්චරෙ, කියනු ලැබෙත්.

(ව්‍යාකරණයෙහි සාධන ව්‍යාකරණ කාරක සා

31 සකමමකමමා බාතුමිහා, කතතුකමෙමසුනොනනිනෙ*
න භාවෙ කමම රභිනමිහා, කතතු භාවෙසු නාපරෙ †

32 කමමාවට නිලජායං, න විරුප්ඤ්ඤාති සකමකා
භාවෙ පි නං යථා ගෙනෙ, දෙවදනොන පවිනෙ.

බසය—මෙහි අභාවයටද ඇති—එහෙයින් ඉබ්බ යනු කිය—
ඒ අධ්‍යාන ප්‍රත්‍යයෝ සාධනතුණෙහි වෙතියි—පළමුකො
ට සාමාන්‍යයෙන් දක්වා දැන් විශේෂ කියනු ලැබේ—

31 නෙ, ඒ අධ්‍යාන ප්‍රත්‍යයෝ; සකමම කමමා, කමීක
නමු; බාතුමිහා, බාතුහු කෙරෙත්; කතතු කමෙමසු; කතී
කමී දෙක්හි; හොනනි, වෙන්; කමම රභිනමිහා, අකමීක
බාතුහු කෙරෙත්; කතතු භාවෙසු, කතී භාව දෙක්හි
වෙන්; අපරෙ, (අනිත්) කමීකාරකයෙහි; න, නොවෙන්;

(සකමීක බාතුහු කතී කාරකයෙහිද කමී කාරකයෙහි
ද සිඬවෙති—භාව කාරකයෙහි නොවෙති—අකමීක බා
තුහු කතී කාරකයෙහිද භාව කාරකයෙහිද සිඬවෙති—
කමී කාරකයෙහි නොවෙති—“කමෙමන සහ ච
තතාතිති සකමමකො,, කමෙමන සහ, කමීස භා සමග; ච
තතාති ඉති, පවතිනුයි; සකමමකො, සකමීක නමි—“ක
මමං නත්ථි යස්සසො අකමමකො,, කමමං, කමීස; යස්ස,
යමෙන්හට; නත්ථි, නැත්තොද; සො, නෙතෙම; අකමම
කො, අකමීක නමි—සකමීක බාතුහු කෙරෙත් භාවයෙ
හිද සමහර නැතෙකවුව පිරිබව නැතිබව දක්වනුලැබේ)

32 කමමාවට නිලජායං, ඇති කමීසක් නොකියවි කල්
හි; සකමකා, සකමීක බාතුහු කෙරෙත්; භාවෙ අපි, භා
වයෙහිද; නවිරුප්ඤ්ඤාති, ප්‍රත්‍යයන්ගේ විම. විරුඬනොවේ;
නං යථා, හේ මෙසේයි; දෙවදනොන, දෙවදත්තයා පිසි
න්; ගෙනෙ, ගෙහි; පවිනෙ, පිසීමයි.

* සකමීකානං බාතුනාං, නතරි: කතීර් කමීණි
† අකමීකානං බාතුනාං, භාවෙ කතීර් ලාභෙන.

33 සත්තං අපි චතතු මිච්ඡා හ, කාමා සත්තං මිච්ඡා සා භවො
තං යථා නුදරු කණ්ණා, සමුද්දො, කුණ්ඩානා තිච්ඡා

34 උපසංග චසා කොචි, අකමොති සත්මකො
යථා භුක්තො රහො නාපසෙන මහිතිනා *

(පවුසනු සමභාවයෙන් සකම්භ හෙයින් ඇත්තාදවු කම්භ චත්තානු නොකිසරිවු හෙයින් භාවයෙහිදු ප්‍රත්‍යයවී මෙසේම සෙසු තත්ත්ව දතයුතුයි—ලොකයෙහිදු ඇති දෙයක් සමහර නැතෙක්හි නොකිසරි බවද නැතිදෙයක් කිසරි බවද දක්වනු ලැබේ)—

33 සත්තං අපි, ඇතිද වස්තුවක්; චතතුං, කිසත්ව; කාමා, සමහර නැතෙක්හි; ඉච්ඡාහ, ඉච්ඡානැති; අසත්තං අපි, නැතිද වස්තුව; චතතුං, කිසත්ව; සා, ඒ ඉච්ඡානොමේ; කණ්ණා, චත්තියි; තං යථා, හේ මෙසේයි; කණ්ණා, කතන නොමේ; අනුදරු, බඩ නැත්තිය; සමුද්දො, සමුද්දො නොම; කුණ්ඩානා ඉතිච්ඡා, කුණ්ඩානා යෙකැයිද කිසත්.

(මෙහි බඩනැතිව කතනවක් නමා නැතිහෙයින් බඩඇත්තෙ එතකුදු වුවත් කුඩාබඩ කිසරිව අනුදරුයි. කිසත්—කුණ්ඩානා සිරුරයෙන් නැත්තාදවු සමුද්දො කුණ්ඩානාවක් ද කොට කිසත්)—

34 කොචි, කිසි; අකමොති, අකම්භ බාහුද; උපසංග චසා, උපසගි බලයෙන්; සකමකො, සකම්භවේ; යථා, මෙසේයි; මහිතිනා; මහත්වු සාහිෆ්ති; නාපසෙන, නපස්වී හු පිසින්; රහො, රහස්‍යගෙවේ; අභිභුගො, මඩනා ලැබේ.

(මෙහි “භු, යන බාහුහු සමභාවයෙන්ම අකම්භ වුවද “අභි, යන උපසගියාගේ යොග හෙයින් සකම්භ වෙයි එයින් කම්භෙහි සප්‍රත්‍යයවේ—සකම්භයත්ව අකම්භයත්වද ලක්ෂණ කියනු ලැබේ)—

* උපසගිත බාහිකො, බලා දත්තනු නිත්‍යතො
මිනාග භාර සංභාර, ප්‍රතිභාර ප්‍රභාරවත්—

35 කතනුවාටිති බාතමිති, යසමිං කමමං ගවෙස්සනෙ
සකමමකොතිසොඤ්ඤෙය්‍ය, නබ්බිරුඛොඅකමමකො

36 දුග්ග යාව රුඛි පුට්ඨ, භික්ඛ සාස වවාදයො
නි වග්ග හර දයො ව, උභයෙ නෙ විකම්මිකා*

35 යසමිං බාතමිති, යමි බාතමිති; කතනුවාටිති, කතී
වාච්‍ය කල්හි; කමමං, කම්මනෙම; ගවෙස්සනෙ, සොසිනු
ලැබේද; සො, ඒ බාතනෙම; සකමමකො ඉති, සකම්මක
යයි; ඤ්ඤෙය්‍ය, දනසුත්තේය; නබ්බිරුඛො, එයට පිරුඛ
වුයේ; අකමමකො; අකම්මක නමි.

(යමි බාතමිති විසින් කතීහු කියන ලබන කල්හි කම්
යෙක් අපෙක්ෂා කරනු ලැබෙනම් ඒ බාතමි සකම්මක න
ම—යමි බාතමිති විසින් කතීහු කියනු ලබන කල්හි ක
ම්මයෙක් අපෙක්ෂා කරනු නොලැබේ නම් ඒ අකම්මක න
මැයි යේයි—ප්‍රත්‍යයන් නැතිව කෙටල බාතමි අනිවාරි
නොව තුළ කතීවාටි යයි කියේ අවසරයෙහි සමුදයො
පවාරයෙහි—යමියේ සමුදයෙහි එක් දෙයෙක් දුටු සිත
එ සමුදය දුටුවායේ සමුදය දක්නා ලද්දී කියනු ලැබේද
මෙහිදු එපරිද්දෙනැයි යේයි)

36 දුග්ග, දුග්ගය බාතමි; යාව, යාවය බාතමි; රුඛි,
රුඛිය බාතමි; පුට්ඨ, පුට්ඨය බාතමි; භික්ඛ, භික්ඛය

* දුග්ග යාව පටි දණ්ඩ රුඛිපුට්ඨ, ටි බු ආසු ජිව්වු ආමි
කම්මයක් සහද කමිනං, නවා සහන් නි හා කාමහාමි(සාර
දුග්ග යාව, බුට්ඨොව, පට්ඨයට් ජි දණ්ඩය: සන්ත)
රුඛි පුට්ඨ මිට්ඨි, මුඛි: ආසි: දුග්ගය:—
නහදයො නයති: ප්‍රොක්තය, කමිති: හරති ඵ්ති:
දුග්ගි වාදය නහදි, වාදාරහ ව්කර්මිකය:—

න බාතුස; සාස, සාසයන බාතුස; වච, වචයන බාතුස
 සන; ආදයො, මේ ආදිහුද; නි, නිසන බාතුස; වහ, වහන
 න බාතුස; භූ, භරයන බාතුස සන; ආදයො, මේ ආදිහු
 ද(ඉන;) නෙ උභයෙ; ඒ දෙපසයෙහි බාතුහු; විකම්මි
 නා, කම්මෙකක් ඇත්තාහුය.

(“ගොපාලො ගාමිං දෙහනිති වුතො ගාමිනි ඵ
 කා කමිං පුන කිං දෙහනිති ගවෙසනායං ධිරනි අ
 පෙතඤ්ඤ මානනා ධිරනිව එක කමිං කමිවයං දුහා
 දිපයොසෙ සම්භවති,, “දුහාප ඉරණෙ, පිරිමෙති—
 “සාව සාවනෙ,, ඉල්විමෙති—“රුඬි ආවරණෙ,, මුඛාකිරි
 මෙති—“පුච්ඡ පුච්ඡනෙ,, පුෂ්පකෙති—“භික්ඛ සාවනෙ,
 ඉල්විමෙති—“සාස අනුසිට්ඨිමිති,, අනුශාසනා කිරිමෙති—
 “වච බාහතාවනෙ,, නිමෙති—මේ දුහාදි බාතුහුයි—“නි
 පාපුණනෙ, රුමිණිමෙති—වහ පාපුණනෙ, ඉදිලිමෙති—
 හර හරණෙ, හැරිමෙති—මේ නාදි බාතුහුයි—“ගො
 පාලෙන ගොධිරංදුස්භනෙ, දුඛවා-ධ්‍යානමිණෙන ගතපති
 ඔදනං සාවිසනෙ, සාවිනොවා—ගොපාලෙන ගො වජ්‍ර
 රුජ්ඣනෙ, රුඛොවා—සිසෙයන ගරු බමිමං පුච්ඡිතනෙ,
 පුඤ්ඤොවා—විප්පෙන ජනො භතං භික්ඛිතනෙ, භික්ඛි
 නොවා—ගරුනා සිසෙයා බමිමං අනුසාසිතනෙ අනුසාසි
 යොවා—පණ්ණිනෙන ජනො කතාකිම මුඛනෙ, වුතො
 වා,,—මේ දුහාදීන්ව උද්ගරණයි—“දුසෙන භාගෙ ගා
 මිං නිගනෙ, නිගොවා—දුසෙන භාගෙ ගාමිං වුස්භනෙ,
 වහිනොවා—දුසෙන භාගෙ ගාමිං හරිතනෙ, හටොවා—
 මේ නි ආදීන්ව නිද්දීයයි—මෙති “දුස්භනෙ,, යනු අධ්‍යා
 න විෂයෙහිය—“දුඛා,, යනු කිතක විෂයෙහිය)

37 උපෙච්චිං සජ්ජන්තිහි, උප සන්නා හි පාදසො*
වාදි පද්ධි මජ්ඣන්තො, නිපාතා නිපතන්ති හි†

38 සද්ධා යෙ තිලිඛෙග්ගසු, සබ්බාසු ච විහන්තිසු
චචනෙසු‡ ච සබ්බෙසු, නෙ නිපාතාදි කිත්තිනා‡

37 පරිදියොති, පාදිත්‍ර වනාහි, උපෙච්ච (බාහුන්ගේ) සම්පයව පෑමිණ, අනිං, අනිං, සජ්ජන්ති ඉති, ප්‍රකාශකෙරෙත්තුයි, උපසන්නා, උපසති නම්වෙන්, වාදිහි; වාදිත්‍ර වනාහි; පද්ධි මජ්ඣන්තො, පදයන්ගේ ආදිමධ්‍යව සාධයෙහි, නිපතන්ති (ඉති) වැටෙන් (තුයි,) නිපාතා, නිපාත නම්වෙන්.

(“ප, පඤ, නි, නි,, යනාදිත්‍ර බාහුන්ගේ සම්පයව පෑමිණ අනි ප්‍රකාශ කෙරෙත් යන අනිගේ උපසති නම්වෙති—“ ව, න, ව, වා,, යනාදිත්‍ර පදයන්ගේ මුල මැද කෙළවර වැටෙන් යන අනිගේ නිපාත නම්වෙති—උපසන්නා බාහුන්ගේ පූර්වභාගයෙහි සිටි අනි ප්‍රකාශකෙරෙති—ඒ මෙසේයි—“අභිසම්මුජ්ඣති- අභිභවති,, යනාදිය නිපාතයෝ පදයන්ගේ මුල මැද කෙළවර සිටිති—හේ මෙසේයි—“අථ ඛො භගවා, සාව, සොච, භාසතිවා ක ගෙතිවා,, යනාදි යයි)

38 යෙ, යම් පද කෙණෙක්; තිලිඛෙග්ගසු, තුන් ලිහුයෙහිද; සබ්බාසු ච විහන්තිසු, සියළු විහන්ති යෙහිද; සබ්බෙසු

* යසමා දුප සාජ්ජන්තිහි, පදසෙක පරි ගවුන්ති

‡ ක්‍රියායොග වග්ගසමා, දුපසති ඉති සමානා:—

† යසමා දද්‍යන්තා මධ්‍යෙස්ස-වාච්‍යොග විශේෂනා:

නිපතන්ති විවික්ඛාදි, නිපාතා නෙතු සංඥනා:—

‡ සද්ධං තුඤ්ඤි ලිඛෙග්ගසු, සථාසු ච විහන්තිසු

චචනෙග්ගසු ච සබ්බෙසු, යනනවොති නද්‍යන්තං—

39 සත්ත මෙවති නිලාදි, චණ්ණං දිපාදයො පිඨ
බාතුයේං සත්තමෙ වච්චං, උපසග්ගා පකාසකා

40 බාච්චිං බාධනො කොච්චි, කොච්චි නං ආනු වත්තනො
නමෙවසෙසු, පියෙසෙහි, උපසග්ග ගති නිබ්බා *

වච්චෙසු ව, සිඤ්චි ව වච්චෙහිද; සද්ධි, සමයෝද; (එ
කාසාරයෝද, අත් ප්‍රකාරයකට නොපැමිණෙද්ද) නො
බිඳු; නිපානාදුත්, නිපානායෝග්ගි; කිත්තිනා, කිසිකලද්දුහු
(මෙහි “උච්චං රුකෙබ්බා-උච්චංලනා, උච්චං ඝරං, යනා
දිය චුන් ලිඛයෙහි සමබ්වට උද්ගරණයි—“උච්චං රු
කෙබ්බා-නෙ උච්චං රුකං, යනාදියවිභක්තින්ට උද්ගරණ
යි—“උච්චං රුක්ඛො නිසිති-උච්චං රුක්ඛා නිසිනා, ය
නාදිය වච්චයන්ට උද්ගරණයි—සෙසු නන්තිදු මෙයේ
සෙදිය යුතුයි)

39 සත්තං එවති, පෙරඇතිමවු; නිලාදි, නිලාදිවු; ච
ණ්ණං, පැහැය; දිපාදයො පිඨ, දිපසුයොදින් මෙන්; බාතු
යේං, බාතුයෙහි; සත්තං එව අභිං, ඇතිම අභිභි; උපස-
ග්ගා, උපසගියෝ; පකාසකා, ප්‍රකාශ කෙරෙත්.

(සමයේ දිපාදිහු ඇති පැහැයක් ප්‍රකාශ කරනුයේ නැ
ති වණ්ණයක් ප්‍රකාශ නොකෙරෙද්ද එපරිද්දෙන්ම උප
සගියෝ බාතුයෙහි ඇතිව සැඟවී සිටි අභිභි ප්‍රකාශ කර
නුයේ නැති අභිභි ප්‍රකාශ නොකොට හෙහි—එහෙයි
න් අනෙකාභි වාචක වන්නෝ බාතුහුමය, උපසගියෝ
එම අභිභි ජනකයෝ සේයි)

40 කොච්චි, සමහර උපසගියෙක්; බාච්චිං, බාතුහු
යේ අභිභි; බාධනො, බාධාකෙරු; කොච්චි, සමහර උපස-
ගියෙක්; නං, ඒබාච්චිභි; අනුචත්තනො, අනුව පවති; අ-
සෙසු, අනික් උපසගියෙක්; නං එව, ඒබාච්චිභිම; පියෙ-
සෙහි, පියෙ

* බාච්චිං බාධනො කඤ්චිත, කඤ්චිතා මනුවතීනො
නමෙව යොන පිඨිනච්චි, උපසගි ගති ස්ත්‍රිබා :

41 උපසන්නාව නිපානාව, පට්ටසා බානවො චිමෙ *

නෙකෙ නෙකනී පිසසා, ඉති නෙරුනතිකා ඔවුම †

පදහෙදො සමහොතො.

සෙති, වෙසෙසයි, උපසන්නාව, උපසන්නාවෙන් පැවැත්ම;
නිබ්බා, තුන් පරිද්දකින් වේ.

“(අති භවති, මඛි-මෙති “අති, යන අතිසංකප්පා නෙම
නමාගේ අතීත ප්‍රකාශ කෙරේ “භූ, යන බාහුතලේ අ
තීත බාබා කෙරෙයි—“අධිගතො, පැමිණෙන ලද්දේය
මෙති “අධි, යන උපසන්නාව නෙම ගම්‍ය බාහුතලේ අතීත
ව අනුච්ඡෙද වෙයි—“සුභාසිනො, යනපත් කොට කියන ල
ද්දේය—මෙති “සු, යන උපසන්නාව නෙම “භාස, යන බා
හුතලේ අතීත වෙසෙසයි සේයි)

41 උපසන්නාව, උපසන්නාව; නිපානාව, නිපානයෝද
පට්ටසාව, ප්‍රත්‍යයෝද; නෙකෙ බානවො, නොයෙක් බා
හුතල යන; ඉමෙ, මොහු; අනෙකනී පිසසා ඉති, නොයෙ
ක් අතීත පිසසකොට ඇත්තාහු යයි; නෙරුනතිකා, නෙ
රුනතිකයෝ; අඔවුම, කිහිපයකු.

(“ ප, පඤ, නි, නී ,, යන අදි උපසන්නාවෝද—“ ව, න,
ව, වා ,, යන අදි නිපානයෝද—“ භ, භික, යන අදි ප්‍ර
ත්‍යයෝද—“ භූ-පව ,, යන අදි බාහුතල අනෙකාතී
යෝග්‍යයි වෛශ්‍ය කාරණයෝ කියති—උපසන්නාවෝ “උප
සන්නාවිකුස-උපසන්නාවු ලොම වශයෙන් චිත්‍රකාරවෙති—
යම් උපසන්නාවක් බාහුතල හා සමග යෙදුනු කල බාහුත
ලේ අතීතවලකාද ඒ උපසන්නාවිකුස නම—“ජිනො ලො
කං අතිභවති, යනු ඊටනිදහසි නයි—යම් උපසන්නාවක් බා
හුතල හා සමග යෙදුනු කල බාහුතලේ අතීත නොවලකා

* “පට්ටසාව ඉමෙ නයො, නිපි පාඨො අසුසුනි දිසුනො,

† නිපානාගො, පසන්නාව, බානවගොති නො තුනම්
අනෙකාතීයා සමානා සමී, පාඨස්නෙතො නිදහසි

ද—උපසංහිතානුලෝම නම—“උග්ගච්ඡති සුරියො,, ස
හු ඊට නිදර්ශනයි—එයින් නිත—

“උපසංගහිතානුලෝම, උපසංගහිතානුලෝමනා
උපසංගහිතානුලෝමනා, විද්වත්තානුලෝමනා
සද, උපසංගහිතානුලෝමනා, බාහිරොපකතොපකතො
ප්‍රතිපත්ති, උපසංගහිතානුලෝමනා, චතුරොපකතො
සද, පසංගහිතානුලෝමනා, නද, කුලනති වුවති
අනුග්‍රහණොපකතො සුඛං, උග්ගච්ඡති සුරියො කමා,,

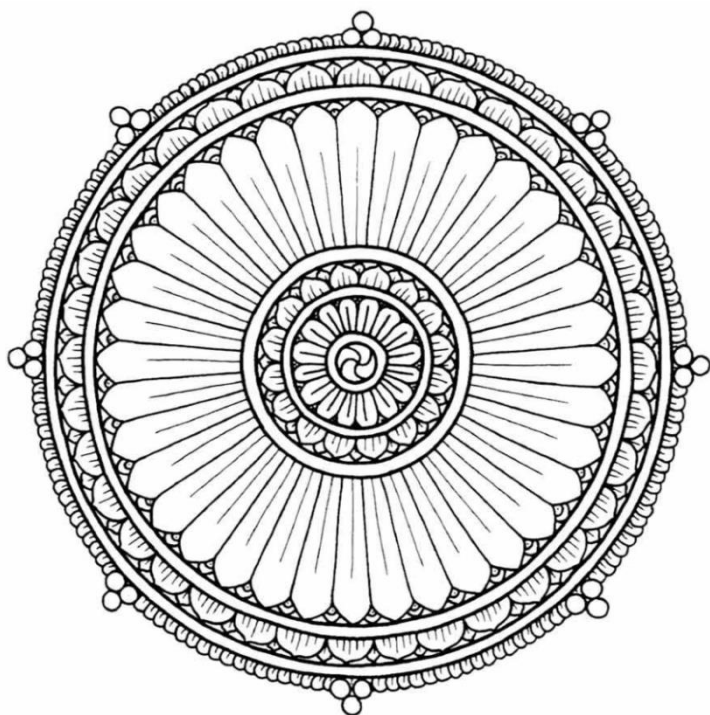
නිපාතයෝ එකාකාර නිපාත ව්‍යාකාර නිපාත ක්‍රියාකාර
ර නිපාත වතුරකාර නිපාත පඤ්චාකාර නිපාත වශයෙන්
පස්වැදෑරුම් වෙති—ඒවාලාව නාමදේශනදන්ත—“නං
නං කාරණං වා සද්ධ නිප්ඵන්තිං වා පටිච්ච එන්තිති පටිච්ච
සා,, (පති පුබ්බො-ඉග්ගහිතං-අග්ගහිතං වා) නං නං කාර
ණංවා පටිච්ච, ඒඒකාරණං නිසාහෝ; සද්ධ නිප්ඵන්තිං වා
ඒඒග්ගච්ඡතින්ගේ නිප්පත්තිය නිසා හෝ; එනම් ඉති එන්
දායී; පටිච්චයා, ප්‍රත්‍යයෝ නම් වෙන්—එයින් නිත—

පටිච්ච කාරණං නං නං, එන්තිති පටිච්චයා එවා
පටිච්ච සද්ධ නිප්ඵන්තිං, ඉතො, එන්තිති පටිච්චයා—

(ප්‍රත්‍යයෝ ස්වප්‍රීතිත භේදනප්‍රත්‍යය, විභවනි ප්‍රත්‍යය,
නමිතප්‍රත්‍යය, ආබ්‍යාසප්‍රත්‍යය, බාහුප්‍රත්‍යය, කීනකප්‍රත්‍යය,
විකරණප්‍රත්‍යය, රූප සංසිඛ්‍යප්‍රත්‍යය, කාරිතප්‍රත්‍යයයි කියා
නව වදාලුම්වෙති—“ආ-ර්-ඉති,, - සනථාදි ප්‍රත්‍යයෝ ස්ව
ප්‍රීතිතභේදනප්‍රත්‍යයෝ නම්වෙන්—‘නො-නු-ඵ, සනථාදි ප්‍රත්‍ය
යෝ විභවනි ප්‍රත්‍යයන්-ණ-ණයන-ණන, සනථාදි ප්‍රත්‍යයෝ
නමිතප්‍රත්‍යයන්-ති, අනති,, සනථාදි විභවනි භූආබ්‍යාසප්‍රත්‍යය
න්—“ඛ, ජ, ස,, සනථාදි ප්‍රත්‍යයෝ බාහුප්‍රත්‍යයන්—“ණ, අ, ඤ්චු,,
සනථාදි ප්‍රත්‍යයෝ කීනකප්‍රත්‍යයන්—“අ, ඉ-ර්-ඵ-ස-ඔ,, සනථා
දි ප්‍රත්‍යයෝ විකරණප්‍රත්‍යයන්-සප්‍රත්‍යයාදි හුරුපසංසිඛ්‍යප්‍රත්‍ය
යන්-ණ-ණය, සනථාදි ප්‍රත්‍යයෝ කාරිතප්‍රත්‍යයෝ නම්හුයි)

පද්ධතිය සමාපනයි.

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු